

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty:

W Łwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.—
z dostawą do domu . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7'—
Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7'—
Zagranicą mies. zł. 5'—, kwart. 15'—

Numer telefonu
REDAKCJI
I ADMINISTRACJI
221-17.

Konto PKO Lwów
№ 504.044.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I.

Liety należy frankować. — Reklamę
otwartą wolno od opłaty.
Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

CENA
NUMERU

10 gr.

Ceny ogłoszeń:

Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 lin. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, naski w tekście gr. 75, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—, Tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kuszo i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5, z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.

PIĘTNASTOLECIE GDAŃSKIEJ MACIERZY.

Ciężką walkę i mozolną pracę prowadzi Macierz Szkolna.

Przez kilka wieków zajmował Gdańsk jedno z pierwszych miejsc pod względem swego znaczenia wśród miast polskich. Gdańsk, będąc jedynym wielkim miastem portowym Rzeczypospolitej, w czasie od XVI do XVIII wieku miał bogate mieszczanstwo, które nie ustępowało żadnemu innemu z miast polskich. W tym czasie powstały w Gdańsku najpiękniejsze dzieła sztuki, w których jakżeż często przewijają się pierwiastki polskie na dowód, iż losy tego miasta związane były i są z Polską. Dzisiaj te świetne karty historii stosunków Gdańska z Polską są systematycznie niszczone. Przekonuje o tym zwykły spacer po ulicach Gdańska. W chwili obecnej na terenie Wolnego Miasta obowiązuje rozporządzenie, iż bez zezwolenia Senatu gdańskiego nie wolno oprowadzać wycieczek po mieście. Miejscowy Polak Gdańczyk nie może być przygodnym przewodnikiem polskiej wycieczki po Gdańsku. Ale nietylko przygodnym, gdyż na kurs przewodników turystycznych, organizowany przez Senat gdański, Polaków się nie dopuszcza. Naczelnym zadaniem Senatu — to utrzymanie niemieczyzny. Przy Senacie istnieje „Wydział swojszczyzny i propagandy” t. zw. „Abteilung für Volksklärung und Propaganda”, który wydaje między innymi charakterystyczne broszurki pod tytułami: „Danzig ruft”, „Danzig bleibt deutsch”. W broszurkach tych spotyka się wyłącznie zdania, propagujące hasło, iż w Gdańsku może żyć tylko niemieczyzna.

Podnosimy to wszystko dlatego, by zrozumiałem stało się, jak odnoszą się władze gdańskie do polskiego szkolnictwa a w ślad za tym, w jakich warunkach pracuje gdańska Macierz Szkolna. Ona to od piętnastu lat walczy nieustraszenie o prawa ludności polskiej, o utrwalenie polskich wpływów kulturalnych w tym mieście, wystawionym od wieków na silny napór niemieczyzny na wszystko, co polskie, w mieście, gdzie ustawicznie toczy się walkę przeciw polskiemu językowi i polskiemu uświadomieniu narodowemu.

Macierz Szkolna musi staczać dostojną walkę o duszę każdego poszczególnego polskiego dziecka. Staranie o otwarcie każdej prywatnej szkoły powszechnej polskiej trwa niejednokrotnie kilka lat. Rodzice posyłający dzieci do szkoły polskiej, są narażeni na szykany, są często pozbawiani możliwości zarobkowania w przedsiębiorstwach niemieckich.

A jednak mimo wszystko niezwykłym dorobkiem może się poszczycić gdańska Macierz. Posiada gimnazjum z 550 uczniami, szkołę handlową z 268, szkołę średnią z 106, konserwatorium muzyczne z 67, 8 szkół powszechnych z 760 uczniami i 18 przedszkoli z 613 dziećmi.

Poza swymi zakładami otacza opieką również dzieci polskie uczęszczające do innych szkół na terenie Gdańska. Zapewnia im dozór lekarski, zaopatruje niezamożnych uczniów w podręczniki i zeszyty, stara się o odzież i obuwie. W roku bieżącym staraniem Macierzy umieszczono ponad tysiąc dzieci na letnich kolonjach w różnych okolicach Polski. Gdy do tego dodamy organizowanie bibliotek, teatrów ama-

Dyplom i medal złoty dla Pana Prezydenta R. P.

W niedzielę 13 b. m. delegacja m. Lwowa na specjalnej audjencji na Zamku królewskim w Warszawie wręczy Panu Prezydentowi wspaniały dyplom obywatela honorowego naszego miasta i medal złoty.

Jak wiadomo z okazji 10-lecia rządów Pana Prezydenta miasto Lwów postanowiło dać wyraz swym uczuciom hołdu, miłości i przywiązania do osoby Najdostojniejszego Jubilata przez nadanie Mu godności obywatela honorowego. Uchwałę tę powzięto na specjalnym uroczystym posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 16 czerwca b. r. Pragnąc uchwałę tę przekazać potomności Rada m. postanowiła uwiecznić ją wybiciem złotego medalu. Miasto, nadając Panu Prezydentowi najwyższą godność, jaką rozporządza, miało wiele powodów ku temu. Pragnęło w Nim uczcić Majestat Rzeczypospolitej, dać wyraz swym uczuciom dla niespożytych zasług Pana Prezydenta na polu nauki, chciało Go uczcić za Jego owocną pracę na Politechnice Lwowskiej. Powołany w r. 1912 na katedrę elektrochemii i chemii fizycy-

nej naszej Politechniki, Pan Prezydent pracuje tu przez długi szereg lat, wnieść swą pracę wielu wiekopomnymi wynalazkami. Oddany pracy profesorskiej, kształceniu młodzieży, nie zaniedbuje, jak przez życie swe pełne ofiar dla Ojczyzny — pracy obywatelskiej — popiera z całych sił akcję niepodległościową, kierowaną przez Jego przyjaciela Józefa Piłsudskiego. Ze Lwowa powołany zostaje na najwyższe stanowisko. Lwów pierwszy składa Mu hołd jako Prezydentowi Rzeczypospolitej i żegna Go uroczyste przy odjeździe do Warszawy na Zamek królewski.

Dyplom obywatelstwa honorowego miasta Lwowa dla Pana Prezydenta Rzeczypospolitej wykonany przez kustosza Rudolfa Męckiego składa się z dwu kart pergaminowych o wymiarach 40X30 cm. Na pierwszej karcie znajduje się specjalnie skomponowane obramowanie z ornamentów o motywach swojskich, uwiecznione u góry nowo zatwierdzonym herbem m. Lwowa. U dołu umieszczona jest miniatura z widokiem m. Lwowa od strony ul.

Kopernika. W polu wypisana antykwa rzymską treść uchwały według tekstu dr. Czołowskiego:

„Rada król. stoł. m. Lwowa zebrała na uroczystym posiedzeniu w dniu 16 czerwca R. P. 1936, nadała jedno myślną uchwałą Panu Prezydentowi Ignacemu Mościckiemu obywatelstwo honorowe, najwyższą godność jaką rozporządza, aby w 10-lecie Jego rządów, opromienionych sławą nauki złożyć łącznie z całą Polską hołd i dać wyraz gorących uczuć jakie żywi do Jego osoby. Pragnąc uchwałę tę przekazać potomności, Rada król. stoł. m. Lwowa postanowiła zarazem uwiecznić ją wybiciem złotego medalu, co stwierdzamy naszymi podpisami i pieczęcią miasta. W Łwowie, dnia 20 sierpnia R. P. 1936”. U dołu podpisy: dr. Stanisław Ostrowski, prezydent m. Lwowa, dr. Jan Weryński, Franciszek Irzyk, Wiktor Chajes wiceprezydenci.

Całość wykonana gwaszami, akwarelami i złotem przedstawia się przez swą harmonijną kompozycję i żywość barw bardzo dostojnie.

Dyplom mieści się w ozdobnej tece skórzanej koloru wiśniowego ze złoceniami i pięknie wytłoczonym w złocie herbem m. Lwowa. U dołu na czerwono-niebieskim sznurku jedwabnym zwisa pudełko srebrne z pieczęcią prezydenta m. Lwowa. Tekę według projektu R. Męckiego wykonał introligator miejski T. Zamłyński.

Medal obywatelstwa honorowego m. Lwowa dla Pana Prezydenta Rzeczypospolitej wykonała Mennica państwowa w Warszawie również według projektu R. Męckiego.

Na stronie głównej mieści się duży herb miasta Lwowa z orderem „Virtuti Militari” i dewizą „Semper Fidelis” na odwrotnej stronie napis majuskułami rzymskimi tej treści: „Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Ignacemu Mościckiemu, swojemu obywatelowi honorowemu m. Lwów 16 czerwca 1936 r.

Medal ma 66 mm, średnicy i wykonano go w złocie 900 próby. Wręczony on będzie Panu Prezydentowi w ozdobnym pudełku skórzanym na wiek którego znajduje się herb m. Lwowa w złotym wycisku.

Oprócz medalu złotego wybito jeszcze 50 egzemplarzy w brzozi dla muzeów i zbieraczy.

Medal swą jasną kompozycją i dobrane rozmieszczonym napisem bez żadnych zbędnych akcesoriów robi monumentalne wrażenie i będzie po wieki świadczył o miłości Łwowa dla osoby Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Prezydent Mościcki jest pierwszym obywatelem, który w odrodzonej Polsce otrzymał medal m. Lwowa. Dotychczas medale podobne otrzymali Bronisław Radziszewski (w r. 1897), Henryk Sienkiewicz (w r. 1902) i Władysław Łoziński (w r. 1906).

Dyplom ten i medal wystawione są dla szerszej publiczności w Muzeum Narodowym im. króla Jana III, w pokoju królewskim od g. 10—17 do 11 b. m.

Konsternacja w Pradze.

Praga, 8. 9. (PAT.) Protest Rządu polskiego w sprawie obraźliwych insynuacji, w jakie obfituje akt oskarżenia w procesie Polaków w Morawskiej Ostrawie, wywołał w kompetentnych kołach politycznych w Pradze pewną konsternację. Koła te usiłują tłumaczyć się, że aktu oskarżenia bliżej nie znają, wyrażają żal, że proces jest prowadzony, zaznaczając, że moment dla jego wytoczenia został nieodpowiednio wybrany.

Wspomniane koła usiłują jednak inspirować, że akt oskarżenia jest wy-

nikiem normalnego postępowania władz sądowych, oraz — na co wskazuje też treść czeskiego komunikatu urzędowego — że forma i treść tego aktu odpowiada zeznaniom oskarżonych, jakie uzyskano od nich w śledztwie.

Wychodząc z tego założenia oficjalne czynniki czeskosłowackie starają się zaprzeczać, jakoby proces był celowo zainscenizowany i usiłują twierdzić, iż nie powinien on wprowadzać zadrażnienia w stosunki polsko-czechosłowackie.

Premier Blum przeciw taktyce komunistów.

Paryż, 8 IX. (PAT.) Niedzielna mowa premiera Bluma na zgromadzeniu socjalistycznej federacji Sekwany wywołała wielkie wrażenie w kołach politycznych. Bezpośrednio spowodowana ona została wystąpieniem komunistycznego związków metalowców wobec premiera Bluma w czasie sobotniego posiedzenia rady ministrów z żądaniem zmiany polityki rządu wobec Hiszpanii. Charakterystyczne jest, iż w czasie przemówienia premiera Bluma, komuniści, prowadzący od kilku dni niezwykle gwałtowną kampanię za interwencją na rzecz rządu madryckiego, zdobyli się na demonstrację przeciwko premierowi. Mianowicie, gdy premier wstąpił na trybunę, by wyłożyć stanowisko rządu, który chce za wszelką cenę zachować neutralność, powitały go okrzyki komunistów: „Żądamy samolotów dla Hiszpanii”. Również w momencie, gdy mówca w retorycznym pytaniu rzucił zdanie „Czyż dziś między rządem Frontu ludowego a masami miało powstać nieporozumienie”, z tłumy padł szereg okrzyków „tak”.

Zasadniczym punktem mowy premiera

było twierdzenie, iż „zrobi wszystko, aby zachować pokój we Francji”. Poza wyraźnym potwierdzeniem stanowiska rządu co do niemieszania się w wewnętrzne wypadki w Hiszpanii, sensacyjne wrażenie wywołało zdecydowane wystąpienie premiera przeciwko taktyce komunistów. Premier wyraźnie wezwał partię komunistyczną do oświadczenia, czy popiera ona politykę rządu, gdyż w przeciwnym razie rząd wyciągnąłby odpowiednie konsekwencje z wypowiedzenia umowy o współpracy. Również za zwrócone pod adresem komunistów można uważać zdecydowane wypowiedzenie się premiera za polityką pokojową. Ostatnio właśnie komuniści ze względu na taktyczne operując nawet hasłami: nacjonalizm występowali przeciwko jakimkolwiek próbom porozumienia francusko-niemieckiego.

Wystąpienie premiera jest oczywistym dowodem i potwierdzeniem zasadniczego rozdźwięku między socjalistami i komunistami, stawiając sprawę dalszej współpracy komunistów z Frontem ludowym pod znakiem zapytania.

torskich, prowadzenie pozaszkolnej oświaty itd itd. zrozumimy wielki wysiłek tych ludzi, którzy dla idei narodowej skupili się w tej instytucji.

Obchodzi Macierz Szkolna w Gdańsku obecnie piętnastą rocznicę swego istnienia. Miesiąc wrzesień ma być miesiącem propagandowym, w którym chce zaznaczyć polskie społeczeństwo

z owocami swej pracy i z programem pracy na przyszłość. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że społeczeństwo rozumie ideę, dla której istnieje i pracuje ta instytucja a w ślad za tym udzielił jej serdecznego poparcia, które jest warunkiem dalszego rozwoju tej placówki o wyjątkowym dla nas znaczeniu.

Organizacja zawodowa rolników (Parlamentarne koło rolników)

Pod przewodnictwem gen. Żeligowskiego odbyło się zebranie parlamentarnego Koła Rolników, na którym przyjęto następujące tezy zreferowane przez posła Zaklikę:

I. Rolnicy polski stanowią jedność moralną, polityczną i gospodarczą.

II. Istotną jedność rolników winna się wyrazić w organizacji stanowej. Koło wywalczy niezbędne podstawy prawne i podejmie realizację stanowej organizacji polskiego rolnictwa.

III. Zadaniem stanu rolników jest służenie Państwu, jako najwyższej jedności narodu polskiego. Być źródłem wartości moralnych i fizycznych, odnowicielem narodu, być żywicielem w czasie pokoju i wojny, stać się potężną siłą broniącą Państwo, wzmacniającą Jego potęgę i zapewniającą Jego gospodarczą samowystarczalność — jest celem zrzeszonych rolników.

IV. Z pełnienia wysokich zadań wobec Państwa wynika godność stanu rolników, oraz prawo do uczestniczenia w rządzeniu Państwem w stopniu odpowiadającym znaczeniu rolnictwa. Z użytecznej służby wobec państwa wynika prawo każdego rolnika objętego łącznością stanową do ochrony jego bytu.

V. Stan rolników ukształtuje planowo funkcje rolnictwa uwzględniając w pełni potrzeby Państwa, postulat Jego gospodarczej samowystarczalności, a w tych ramach zabezpieczenia materialnego dobrobytu rolników. Opierając się w poszczególnych gałęziach wytwórczości rolnej na związkach producentów kształtować będzie produkcję i przeprowadzać podział prac w rolnictwie; rozwijając spółdzielczość i kontrolując przetwórstwo, oraz prywatny handel rolniczy ureguluje obrót wytworami rolnymi. Na podstawie planowej produkcji ustalać będzie stan rolników pod kontrolą państwa ceny artykułów rolnych na poziomie zabezpieczającym zarówno interesu rolników, jak i konsumentów.

VI. Stan rolników uznaje własność indywidualną za podstawę siły moralnej społeczeństwa i w tej własności oraz w rozwijaniu wolności i inicjatyw prywatnej widzi gwarancję pomyślnej działalności gospodarczej. Usunięcie bezładu w dziedzinie produkcji i obrotu przez planową organizację zwalczanie spekulacji giełdowej, panowania wielkiego kapitału i niedostatecznego kontrolowanego skartelizowanego przemysłu i handlu będzie trwałym wzmocnieniem ustroju opartego na własności indywidualnej i zabezpieczeniem istotnej wolności jednostki.

VII. Organizacja stanowa rolnictwa zapewni maksymalnej ilości rolników samodzielną gospodarczą przez planowy rozdział pracy wytwórczej pomiędzy gospodarstwami różnej wielkości. Drobne gospodarstwa uzyskają preferencje w tych dziedzinach wytwórczości rolnej, która na małej przestrzeni przez duży nakład pracy tworzy wysokie wartości. Plan produkcji rolnej uwzględniający potrzeby państwa, zabezpieczenie jego obrony, konieczność utrzymania i podnoszenia kultury rolnej, ustali funkcje, które pod rygorem utraty posiadania pełnić winna większa własność, oraz rozmiar i ilość większych gospodarstw. Przeszczerzeń ziemi znajdująca się we władaniu wielkich własności, będzie dla realizacji państwowego planu gospodarczego przeznaczona będzie w sposób celowy na zwiększenie gospodarstw włościańskich.

VIII. Gospodarstwa rolne, włączone w organizację stanową, które podejmą pełnienie powierzonych im funkcji w zakresie produkcji, winny być chronione przed niszczącym działaniem zmian konjunkcjonalnych, wahań wartości pieniędzy i nie będą podlegać wyłączeniu przez wierzycieli.

IX. Gospodarstwa, które swoimi urządzeniami i przestrzenią dostosowane zostaną do pełnienia powierzonych im funkcji nie mogą bez szkody dla uregulowanej produkcji podlegać nieograniczonemu podziałowi. Wydane zostaną przepisy normujące dzielenie gospodarstw, także w drodze spadko-

brania. Państwo i organizacja stanowa ułatwiać będą przez zarządzenia prawne, organizację kredytu i pomocy dzieciom rolników nie obdziałanym ziemią nabycie nowych gospodarstw lub przejście do innych zawodów.

X. Stworzenie z gospodarstw rolnych komórek celowej pracy gospodarczej zależne jest od śpiesznego przeprowadzenia komasacji, melioracji gruntów i zabezpieczenia ich przed powodziami od regulacji pastwisk. Nowe obszary produkcji rolnej uzyskane zostaną przez osuszenie Polesia i poddanie kulturze rolnej obszaru torfowisk i nieużytków. Również niezbędnym jest zapewnienie komunikacji przez rozbudowę dróg. Państwo, organizacja stanowa i samorząd terytorialny winne współdziałać w kierunku szybkiej realizacji tych zadań.

XI. Jest obowiązkiem i ambicją rolników zapewnić państwu wydane świadczenia podatkowe ze strony rolnictwa. Dopelnienie tego obowiązku jest możliwym po przywróceniu opłacalności produkcji rolnej, która się uzyska w wyniku planowego kształtowania produkcji obrotu. Również podjęcie spłaty długów, ciężących na rolnictwie, zależnym jest od podniesienia cen artykułów rolnych.

XII. Stworzenie z rolnictwa aparatu wysokiej i sprawnej produkcji wymaga dostarczenia środków materialnych

w drodze kredytu i wzmoczonego obiegu pieniędzy. Celowa polityka winna dostosować ustrój pieniędzy do funkcji popierania najwyższego rozwoju sił produktywnych społeczeństwa. Obieg pieniędzy powinien odpowiadać istotnym potrzebom życia gospodarczego, a zadaniem polityki obrotu pieniężnego winno być utrzymanie trwałej w Polsce wartości waluty, znajdującej swój wyraz w utrzymaniu równowagi gospodarczej i stabilizacji cen produktów polskiego gospodarstwa na poziomie uznanym za odpowiedni.

XIII. Żądając zawodowego zwartego zorganizowania rolnictwa, uznaje Koło również potrzebę skupienia przemysłu i handlu, wolnych zawodów i pracy w organizacji stanowej, odpowiadające interesom rozwoju zarówno Państwa, jak też tych dziedzin gospodarstwa narodowego.

XIV. Łączenie rozproszkowanego dzisiaj, gospodarczo i socjalnie zanichowanego społeczeństwa w solidarne, planowo pracujące grupy stanowe, związane będzie z tworzeniem nowego ustroju gospodarczego, odpowiadającego istotnym potrzebom społeczeństwa, zabezpieczającego rozwój i potęgę Państwa.

XV. Zasadą nowego ustroju będzie pełne rozwinięcie zdolności wytwórczych, dynamiczny rozwój sił produkcyjnych.

Gen. Smigły-Rydz w Wenecji.

Warszawa, 8. 9. (PAT.) Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen dyw. Edward Smigły-Rydz wraz z towarzyszącymi mu oficerami odbywa powrotną podróż z Francji drogą przez Wenecję, gdzie zabawi parę dni.

Pobyt gen. Smigłego-Rydz w Wenecji ma charakter całkowicie prywatny.

Wenecja, 8. 9. (PAT.) Wczoraj o g. 15-tej przybył do Wenecji kurjerem paryskim Naczelny Wódz Armii Polskiej gen. Smigły-Rydz w towarzystwie swej małżonki oraz szefa sztabu głównego gen. Stachewicza oraz świty. Na dworcu powitał gen. Smigłego-Rydzą prezydent międzynarodowej wystawy „Biennale“ hr. Volpi, poseł Marajni, oraz wicepodesta wenecki p. Castellani, który ofiarował znakomitemu gościowi imieniem miasta wielką

wiązankę orchidei, przepasaną wstęgą o barwach Wenecji. Zjawił się ponadto szef sztabu ks. Genui kpt. Ginocchietti, wiceprefekt de Marsellis, przedstawiciel sekretariatu federalnego partji faszystowskiej, oraz wiele innych osobistości.

Gen. Smigły-Rydz wyszedłszy z dworca wsiał do wojskowej łodzi motorowej, na której zatknął chorągiew polską i udał się przez Canale Grande do hotelu Danjeli i zajął przygotowane dla niego apartamenty. Polski Wódz Naczelny, który przybywa do Wenecji po raz pierwszy, zatrzyma się parę dni, aby zwiedzić miasto i główne jego zabytki, a ponadto międzynarodową wystawę sztuki współczesnej „Biennale“ oraz wystawę sztuki wieku 17-go.

Program powitania Wodza.

Warszawa, 8. 9. (PAT.) Wczoraj o godz. 19 na ratuszu odbyło się zebranie dla ukonstytuowania się Komitetu powitania przez stolicę Naczelnego Wodza gen. Smigłego-Rydz po powrocie jego z Paryża. W zebraniu wzięli udział przedstawiciele 358 organizacji i związków istniejących w Warszawie.

Posiedzenie zajął prezydent miasta Stefan Starzyński gorącym przemówieniem. Po zagajeniu zebrania, prezy-

dent miasta zaproponował porządek dzienny.

Po przyjęciu porządku dziennego obecni na posiedzeniu jednogłośnie powołał na przewodniczącego zebrania prezydenta miasta St. Starzyńskiego, po czym po przeprowadzeniu dyskusji, uchwalono program powitania.

Powitanie przez związki i organizacje nastąpi w formie utworzenia przez nie szpalery wzdłuż wymienionej trasy.

Jak Czesi uciekali ze Śląska w r. 1936.

Morawska Ostrawa, 8 IX. (PAT.) W czwartym dniu procesu przeciwko Bockowi i towarzyszym rozpoczęło się przedpołudniem przesłuchanie sędziego śledczego Kratiny oraz szeregu eksponowanych czeskich działaczy politycznych, jak również kilku żandarmów z majorem Paszkowskim na czele. Na początku rozprawy doszło do kontrwersji między przewodniczącym obrońcą Wajdą, który zarzucił sędziemu śledczemu i przewodniczącemu sądu, że stawiają pytanie w sposób subiektywny, który wpływa na charakter udzielanych odpowiedzi. Obrońca oskarżonego Bocka zaproponował przesłuchanie niektórych świadków na dowód, że Bock nie miał wstępu do ubikacji, w której rzekomo przechowywane były karabiny. Przeciwko temu wniosokowi wystąpił prokurator. Z dotychczasowego przewodu sądowego odnotowuje się wrażenie, że Bock jest osobnikiem nie normalnym i często podlega zamroczeniom umysłu. Sąd dąży konsekwentnie do po-

twierdzenia tej części aktu oskarżenia, która ma wykazać rzekomy związek pomiędzy biciem szyb w szkołach i urzędach czeskich a działalnością organizacji polskich i konsulatu R. P. Przesłuchiwany świadek śledczy Kratina twierdzi, że przypomina sobie dokładnie, jak Bock mówił, że współoskarżeni z nim koledzy otrzymywali pieniądze i dyrektywy z konsulatu R. P. Następni świadkowie Styczek, Holesz i major Paszkowski twierdzą, że wybijanie szyb w szkołach czeskich wywarło wśród społeczeństwa czeskiego prawdziwą panikę. Opinię czeska była przekonana, że rozpoczął się okres przypominający żywo czasy plebiscytowe, a na Śląsku krążyły pogłoski, że wojsko polskie wkroczy wkrótce do kraju. Wymieniano nawet datę 22 września br. Świadkowie podkreślają, że nauczyciele szkół czeskich, urzędnicy i miejscowi działacze czescy zamierzali już uciekać z kraju. W kołach tych zapytywano czy dojdzie do plebiscytu. Liczne rodziny czeskie spa-

kowały już swe rzeczy. Władze czeskie zastosowały wówczas szeroki system represyjny, przysłano specjalne oddziały żandamerji, pociąg pancerny i zastosowano inne środki, o których major Paszkowski nie chce mówić. Ta akcja represyjna kosztowała państwo czeskie 2 miliony koron czeskich.

Dzisiejsze zeznania świadków działaczy czeskich i żandarmów świadczą, że były poprostu z góry przygotowane. Świadkowie, którzy już złożyli zeznania odczytywane zresztą z kartek, komunikowali się następnie swobodnie ze świadkami, którzy jeszcze nie zeznawali.

DALSZE OPERACJE WŁOCHÓW W ABISYNIJ.

Rzym, 8. 9. (PAT.) Agencja Stefani komunikuje, że kolumna wojsk tubylich pod rozkazami rasa Hailu wyjechała z Addis Abeby na samochodach i przybyła do miejscowości Ambo o 90 klm. na zachód od stolicy. Raid ten stanowi pierwszą próbę podjęcia operacji policyjnych przedwanych przez okres wielkich deszczów. Objęcie wodztwa tej ekspedycji przez rasa Hailu świadczy w sposób przekonujący o jego wierności wobec władz włoskich. Wojska rasa Hailu mają skierować się ku zachodowi i ustanowić garnizony włoskie w Gore, Gambela i strefie wielkich jezior.

WRÓG ŚWIATA NR. 1 — BOLSZEWIZM.

Berlin, 8. 9. (PAT.) Wśród przygotowań do norimberskiego zjazdu partyjnego zwraca uwagę propagandowy pociąg anty bolszewicki. Na jaskrawo-czerwonych wozach pociągu widnieje napis: „Wróg świata nr. 1 — bolszewizm!“ Wewnątrz wozów zorganizowano wystawę, obrazującą losy rewolucji bolszewickiej oraz akcję wywrotową Kominternu w całym świecie. Propagandowy pociąg rozpocznie niebawem objazd wszystkich dzielnic Rzeszy.

DOZBROJENIE ARMII FRANCUSKIEJ.

Paryż, 8. 9. (PAT.) Wczoraj odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Na propozycję ministra Daladier, Rada postanowiła zatwierdzić projekt ustawy, zmierzający do zwiększenia siły obronnej państwa, przez ulepszenie i powiększenie materiału wojennego na lądzie, w powietrzu i na morzu, dalej przez zorganizowanie kursów dla specjalistów wojskowych i powiększenie liczby żołnierzy zawodowych, oraz przez rozwój francuskich organizacji obrony. Pierwsza część programu, który ma być zrealizowany w ciągu roku budżetowego 1937, wymagać będzie kredytów w sumie 4 miljardy 200 milionów franków.

Minister marynarki przedstawił projekt dekretu upoważniającego rząd do poczynienia wydatków w sumie 100 milionów franków z tytułu ustawy z 18 sierpnia b. r. na budowę punktów oporu artylerji nadbrzeżnej i nadzwyczajnych robót w portach wojennych.

Rząd postanowił uchwalić rezolucję w sprawie wystąpienia na forum międzynarodowym z inicjatywą, zmierzającą do zawarcia ogólnej konwencji o wstrzymaniu i ograniczeniu zbrojeń. W dalszym ciągu posiedzenia minister spraw zagr. omówił sytuację zewnętrzną. Następnie Rada poleca ministrowi przemysłu i handlu udać się do Warszawy, dokąd został zaproszony przez swego kolegę polskiego.

Giełda z dnia 7 września.

WARSZAWA — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Dewizy: Belgja 89.80, Berlin 213.98, Holandia 360.70, Kopenhaga 119.70, Londyn 26.80, N. Jork 5.31 i jedna czwarta, kabel 5.31 i pół, Oslo 134.98, Paryż 34.98 i pół, Praga 21.96, Sztokholm 138.20, Szwajcaria 173.15, Włochy 42. Papiery wartościowe: 3 prc. inwest. 62 i pół, 5 prc. konwers. 48.75 6 prc. dolar. 62.50, 4 prc. dolar. 45.25, 7 prc. stabiliz. 51. Akcje: Bank Polski 98, Lilipopt 13.40, Ostrowiec 31, Starachowice 34.75.

LWOW — GIEŁDA ZBOZOWA.

Na Giełdzie obrotu w pszenicy, życie, jęczmieniu, rzepaku, mące i otrębach. Naogół ceny niezmiennione. Tendencja utrzymana, usposobienie spokojne.

